

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

68. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Ghislerio, Calaguritana,
beneficii de la Casa de la Reyna. Lunae 27. Martii 1648.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

ostendunt acquisitionem ius Principatus, non autem decimarum, quod uti ab eo diuersum, ac independens, inde argui non potest ex Regia liberalitate donatum, *argum. text. in l. inter stipulantes §. Sacram. ff. de verb. oblig. & in l. fin. ff. de calūniar. Bart. in l. Papinianus, n. 2. ff. de minoribus Alex. conf. 66. n. 7 & in his terminis arguit Bertran. conf. 350. n. 1. & Lud. Bell. conf. 57. n. 26. Quamuis expressa eorumdem mentio præcesserit in instrumento donationis, cum illa solum intelligi debeat de ea specie decimarum Regi debita ratione temporalis dominii, siue ex mercium emptione ac venditione, siue ex eadem introductione in portus Maris, siue demum ex piscatione retahenda, de quibus meminit Bald. in conf. 19. n. 1. eas propter decimationes asserens appellari Lafart. *de decim. c. 19. n. 30. Fontanell. de part. nupt. clausula 4. glof. 19. p. 1. n. 82. Gutt. de Gabell. q. 1. n. 13. Mastrill. de Magist. lib. 3. c. 10. n. 5. Molin. de inst. & iure disp. 662. n. 6. attenta præsertim potestate donatoris decimarum spiritualium omnino incapacis, à qua eiusdem voluntas, ac subsecuta decimarum donatio declaratur in specie decimarum temporalium laicis quoque personis, Competentium ex not. cap. Daibertum 1. q. 7. & in cap. cum super Abbatia de offic. & potest. Deleg. & notat ibi glof. in verb. mutuo aduersariibus, & in l. Lucius Titius §. Imperatorem ff. ad municipal.**

4. Neque Apostolici priuilegij fama à Testibus Ducis abunde probata destruitur vel ex aliis testibus ab Archiepiscopo Toletano productis de contraria usurpationis fama deponentibus, ex quibus incerta, & inconstans reddi videtur altera fama aliorum depositione testium comprobata pro parte Ducis contra dispositionem text. in c. de parentela 15. q. 6. constantem & inuariabilem requirentis notat Bald. in l. conuenticulam num. 8. C. de Episc. & Cl. Ros. conf. 3. n. 48. & 49. vol. 1. Surd. conf. 151. n. 79. Rot. coram bon. mem. Coccino dec. 68. n. 18. Vel quia aliqui ex eisdem testibus Ducis nullam causam reddunt, ut fama ipsa processerit, ad cuius tamen expressionem adstrictos esse quamuis non interrogatos aduertit Iacobin. à S. Georgio in l. testium fines §. eiusdem quoque n. 4. ff. de testam. Alex. conf. 72. n. 9. lib. 1. & conf. 25. n. 6. lib. 4. Bertran. conf. 101. nu. 6. Ruin. conf. 51. n. 14. lib. 5. & alij relati per Sanch. de marim lib. 1. disp. 42. n. 16. Alij verd eam ex Mauroorum expulsionem deducunt mediante huius familiae virtute sequuta, quæ tamen causa ex publicis Historicoorum monumentis erronea conuincitur Ferdinando Regi expulsionem ipsam adscribentibus per annos 143. ante delarum in hanc familiam Capillæ Dominium, ac consequenter famæ probationem instingit, ut notat Bart. in l. de minore §. plurimum n. 18. ff. de quest. & ponderauit Aym. conf. 366. n. 45. Roland. conf. 30. nu. 48. lib. 1. Alex. conf. 173. n. 11. lib. 6. & alij plures relati per Cyriac. contr. 150. n. 47.

5. Testes enim supra fama usurpationis examinati præterquam pluribus exceptionibus repelluntur in præterita decisione deductis, neque eam concludunt perneceffe, sed solum ex proprio iudicio, & per possibile contra dispositionem text. in l. Neque natales C. de probat. & ad probationem C. eod. tit. l. non hoc C. unde legit. c. cum attingat de offic. deleg. notat. Bart. in l. quid tamen §. si arbitri ff. de recept. arbitris sub n. 3. & in tr. de testimoniis n. 12. Tindar. in tr. de test. part. 1. c. 1. n. 5. Rota coram Verall. dec. 264. n. 13. part. 3 & in dec. 151. n. 10. & 317. n. 4. part. 4. r. 2. rec. neque percutiunt tempus ante litem motam, prout fore necessarium aduertit Abb. in cap. ex quadam n. 3. de test. Hentic. Boich. in c. 1. §. super eo n. 6. de eo qui cogn. conf. vxor. sua. Crot. in tract. de test. n. 368. Rota coram Verall. dec. 413. n. 1. part. 2. coram Greg. dec. 325. n. 13. & coram Seraph. 1103. num. 4. Ideoque cum hæc fama posterior ortiri potuerit post moram litem, nec incertam reddidit præcedentem à testibus Ducis iustificatam, nullis ante litem motam

tratis probationibus debilitatam, ut ponderauit Rot. in Tilled. sponsalium 29. Ianij 1620. coram Sacra

part. 4. tom. 2. dec. 232. n. 11. in rec.
6. Testes verd pro parte Ducis de priuilegij fama sine atstantur ad oppressionem cuius non valent dum non exteriorem innotescens, ut notat Bald. in l. solum C. de test. num. 22. & 23. in c. præterea n. 10. de test. vbi ad hunc effectum satis esse asserit, ut testis se publice adiuuissse cõcludat quia sensus decipi non potest circa proprium obiectum auditus conf. 168. n. 19. vbi attestatur Rota coram Verall. dec. 7. n. 1. part. 2. & 289. part. 3. & coram Casad. dec. 3. n. 10. de probat. coram Casad. dec. 234. coram Andr. dec. 45. n. 6. coram Greg. dec. 173. n. 2. vbi late Add. n. 10. & dec. 351. n. 1. part. 2. rec. & in Hieracen. Iurisdictionum 15. Aprilis 1613. coram bonum. Casp. Verospio. Quæ sanè fama idcirco ex aliorum ratione testium erronea non instingitur, quamuis nec talis illa conuincatur ex prædictis Historicorum monumentis, His enim adscribendo Ferdinando Regi vicioriam non proinde excludunt, quia virtute Procerum huius familiae potuerit quoque contingere Mauroorum eiectione ab eodem Statu de Capilla, postquam maxime ex aliis Historicis, testibus, et aduerso productis ostenditur Iacobum ex Zúñiga aduocatum modernum Ducis sub Rege Alphonso per 14 annos ante in Bello Tolofano strenue pugnassee, ibique præclarum præbuisse specimen fortitudinis irrumpeum omnium primus in Castra Mauroorum, contractis catenis ferreis, quibus illa muniiebantur, in cuius præclari facinoris memoriam gentilitio stemmati postmodum annulo addidisse, ut fuit in præterita decisione ponderatum, inde enim nec possibilitas excludit, quin immo maxima resultat verisimilitudo quod subsequente postmodum expulsionem Mauroorum interfuerit Iacobus.
Et ita vtique &c.

DECISIO LXVIII.

Sacra Rot. Roman. coram R. P. D. Ghislerio.

Calaguritana beneficij de la Casa de la Reyna.

Luna 27. Martij 1648.

§. 1. Postquam in hac causa sub die 15. Dec. 648. fuit resolutum, mandatum Ordinarij Calaguritani directum Beneficiatis de præsentando; & præsentationem factam à dd. Beneficiatis de persona Iosephi de S. Clemente, nec non collationem ab eodem Ordinario factam de beneficio, de quo agitur, cui alius inde sequutus esse attentatam, & iuxta stylum huius S. Tribunalis esse apponendum sequestrem non esse reuocandum, prout prætendebatur à Iosepho procedendo ad vltiora in disputatione super adiudicatione beneficij, fuit resolutum Francisco Diaz de Medina digniori esse adiudicandum beneficium. Si quidem cum tam ipse, quam Iosephus, in partibus fuerint ab Examinatoribus renunciati habiles, & idonei, & in vtroque concurrant requisiti Motus proprij Clem. VIII. in pari habilitate obtinere debet Francisus, qui maioribus gaudet meritis, & dignitatibus c. si forte. 65. dist. c. licet ergo §. q. 1. Gutier. conf. 44. n. 10. Sarnen. in reg. de infirm. q. 15. n. 21. Ro. in Tolezana Canoniceatus Penitentiariis 22. Aprilis 1647. conf. quantum coram R. P. D. meo Cerros & ita nullum in istis beneficiis Calaguritans, et in Calaguritana beneficij de Brina 9. Ianuar. 1629. coram R. P. D. meo Decano. in Calaguritana beneficij de Lograno 27. Aprilis 1648. coram R. P. D. meo Roias in alia Calaguritana pariter de la Casa de la Reyna 4. Iulij 1648. coram R. P. D. meo Verospio, in eadem sub die 16. Ianuar. 1647. coram

coram R.P.D. meo Bichio, & in Calaguritana beneficij de Cornago 28. Jun. 1647. vbi præferimus coram R. P. D. meo Ortbobono.

2. Quod autem Franciscus maiori gaudeat dignitate, & qualitate evidenter probatur, quia est Sacerdos, vt ex litteris patentibus sui Ordinarij, & Sacerdos concurrens cum alio hac qualitate carente semper in adiudicatione beneficij est præferendus, etiam si Capellania non requireret Sacerdotium, quia est dignior respectu Ordinij Presbyteratus Gut. conf. 2. n. 22. Rota in Calaguritana benef. de Cornago s. Maij 1639. coram meo, & in ead. 7. Iunij 1642. coram R. P. D. meo Carillo in suprad. Calaguritana benef. de Corn. 27. Apr. 1646. coram R. P. D. meo Roias, & deinde in simili causa Calag. benef. de la Casa de la Reyna 4. Iun. 1646. coram R. P. D. meo Verospio, & in Calaguritana benef. de Lumbveras sub eadem die coram R. P. D. meo Ortbobono, in quaiori etate constitutus, cum in lucem prodierit 28. Sept. 1605. Ioseph vero prima Iunij 1623. vt ex fide Baptismi vtriusque Guttier. d. conf. 2. num. 28. Bald. conf. 167. in fine vers. & in dub. lib. 1. vbi argumento l. finalis de fide instrum. tenet quod in dubio in beneficiis conferendis præferendus est senior, quem sequitur Barba. conf. 2. 3. in fin. vol. 1. & dixit Rota in dicta Calaguritana benef. de la Reyna coram R. P. D. meo Verospio, vbi quod in beneficiis conferendis semper est præferendus senior, prout resoluit in Calaguritana benef. de Brinas prima Iunij 1628. coram Reuerentiss. D. meo Decano vers. Secundo quia est senior, ac in d. Calaguritana benef. de Logrono coram R. P. D. Roias s. Vltimus. dictus Ioannes est etate senior, multo tempore inseruiuit Ecclesie, & in absentia Parochi Sacramenta ministravit, exerceo duram animarum in Ecclesia Oppidi de Angustiana Calaguritana Diocesis, quæ qualitas fuit ponderata in Ripana parochialis 27. Iun. 1608. coram Sandiss. D. N. relata per R. P. D. meum Verospium in dicta Calaguritana benef. de la Casa de la Reyna 4. Iulij 1646. s. Has vero maiores post medium vers. Et quod alias animarum curam, & fuit dictum in ea Calagur. 16. Ian. 1647. coram R. P. D. meo Bichio, quas qualitates multum facit pro prælatione reportanda in beneficiis adiudicandis, Rot. in d. Calagur. coram Reuer. Patribus Dominis Decano, Roias, Bichio, Verospio, & Ortbobono, & passim ubi agitur de aliquo præferendo data paritate, & quod in vtroque concurrant requiuita dicti Motus propriij Clementis VIII.

3. Non obstat quod Iosephus ultra approbationem Examinatorum de partibus habebat præbationem Beneficiorum, cuius vigore fuit institutus ab Ordinario habente legem sibi præfixam in d. Constit. Clementis VIII. super prouisione beneficiorum in Ecclesia Calaguritana, vt debeat instituire illum, quem ex approbatis sibi præsentauerint Beneficiarij, quæ qualitates nõ concurrunt in Francisco, qui quamuis se opposuerit, non fuit præsentatus à Beneficiariis, nec ab Ordinario institutus, cum non posset institui, qui non fuit præsentatus, Quia obiectum procedit in casu quo non processit appellatio interposita à relatione Examinatorum, sedus autem quando per appellationem vnus ex oppositoribus à mala relatione Examinatorum, interpositam, negotium fuit deuolutum ad hoc Sacrum Tribunal; Ratio est quia tunc impossibile est quod Beneficiarij præsentent, cum propter appellationem, & litis pendentiam super titulo beneficij ligata sint eorum manus, vt non possint amplius præsentare, ad quod faciunt tex. expressi in c. 2. vt lit. pendem. in 6. quos procedere etiam in præsentatione tradit Calder. conf. 1. vt lit. pend. conf. 18. Iur. patron. Lap. al. eg. 22. num. 3. ita tenet Garz. de benef. p. 5. c. 9. num. 218. vbi allegat resolutiones Rotales in istis terminis Lotther. de re benef. lib. 2. q. 20. n. 2. & seq. Rota coram Caval. dec. 56. n. 1. & quatenus præsentent, præsentatio non debet attendi, cum sit attentata, & nulla; vnde Rot. in supradict. duabus decisionibus in hac cau-

Tom. VIII.

sa factis censuit, præsentationem Beneficiorum, & collationem Ordinarij de beneficio, de quo agitur, factam Iosepho esse attentatas, & in earum executionem fuit iuxta stylum Tribunalis appositum Sequestrum. Ita quod cum in hoc casu tam præsentatio, quam collatio habeantur ac si non essent factæ, & remaneat beneficium vacans, loco arbitrij Beneficiorum succedit arbitrium Sacrae Rotæ vbi pender causa appellationis iuxta text. in Clem. Auditor de refer. & in puncto ita responderit Rota in supra alleg. Calagur. benef. de la Casa de la Reyna 16. Iun. 1647. coram R. P. D. meo Bichio in §. Non obstat quod, & in §. seq. & per consequens beneficium est digniori adiudicandum, qui de iure debet aliis præferri ex supra allegatis.

4. Minus facit quod dictus Franciscus habeat à suo beneficia, nempe integram portionem in Parochiali Ecclesia de Angustiana, & aliam similem de Saxa Calaguritana, seu Burgen. Diocesis, Regula autem est, quam sequuta fuit Rota in Calaguritana benef. coram Seraph. dec. 767. n. 1. quod non habens beneficium præferendus est ei, qui habet, scilicet de præben. in 6. Rota dec. 26. n. 2. eod. tit. in nou. cum alijs alleg. Siquidem placuit responsio quod cum in Francisco plures supra relatæ qualitates concurrant, merito venit præferendus, licet sit beneficiatus, & præsertim cum testes formiter examinati, pro eodem Francisco deponant beneficia, quæ possidet, iuncto etiam beneficio de quo agitur, ad quod se opposuit, considerata penuria temporum præsentium, & tenuitate fructuum dictorum beneficiorum non sufficere pro eius congrua sustentatione, & cum in illis possit deseruire per substitutum, vt deponunt testes, cessat tum obiectum pluralitatis beneficiorum, quod non intrat in beneficiis simplicibus quando primum non sufficit ad honestam vitam sustentationem, ad latè tradita per Garz. de benef. p. 11. c. 5. n. 264. & 307. sequendo Innoc. in c. fin. de Cle. non resid. n. 1. & in c. cum iam dudum n. 2. & 4. de præb. Lap. Card. Rebuff. & alios per eum ibi velar. Tum obiectum incompatibilitatis, quæ cessat, quia ista beneficia sunt inter se compatible, & possunt deseruire per alios, nec onus inseruiendi est præcipuum, sed causatum respectu scilicet fructuum quos, qui non inseruit, non percipit. Hinc est, quod Gonz. super reg. 8. glof. 5. n. 25. tenet Constit. Synodalem Calaguritana, dum dicit in fine, omnia beneficia illius Diocesis esse seruitoria, esse intelligenda non respectu incompatibilitatis, sed respectu fructuum, quia non residentes illos non percipiunt, & tollitur omnis difficultas, cum supradicti testes pro Francisco examinati deponant prædicta beneficia Oppidorum de Augustana & de Saxa, & de la Casa de la Reyna esse simplicia, seruitoria, & nullum ex eis requirere residentiam personalem, nam in omnibus illis deseruire solet per Capellanos, & si Francisco adiudicaretur supradictum beneficium de la Reyna posset in illo personaliter, inseruire, & in alijs apponere Capellanos.

5. Denique nulla ad hunc effectum est habenda ratio quod Ioseph fuerit deegratus gradu Baccalaureatus. Tñ quia qualitas Sacerdotij efficit Franciscum longè digniorem iuxta cumulata per Valez. conf. 142. n. 111. & plurib. seq. qui in specie sub n. 121. post Frat. Pet. Boll. dicit fuisse semper Sacerdotij statum cæteris honore præclariorem, ac fulgidiorè, hinc Sacerdos dicitur habere vim duorum testium in xvi. gloss. in c. Monachus 7. dist. quam probant alij congesti per Franc. Anton. Cost. conf. 40. n. 13 quod cautum non reperitur in gradu Baccalaureatus, & tamen etiam cum Sacerdotio concurrunt in eodem Francisco tot alia maiores prerogatiuæ superius ponderata, & in terminis quod gradus in Theologia non faciat quem esse præferendum Sacerdoti, iuxta Guttier. d. conf. 2. n. 2. vers. Non obstat. Tum ex quo Iosephi gradus Baccalaureatus fuit assumptus 24. Apr. 1613. sedum lite pendente, imò pene biennio post oppositionem ab eo factam de anno 1643. & propterea tanquam gradus

acquisitus.

acquisitus lite pendente non debet ei suffragari, & sic affectatē assumptus, quae affectatio impedit, ne factum proficit affectanti ex congestis à Sur. *conf.* 381. n. 96. & *duob. seq.* Hinc est, quod privilegia data Officialibus non habent locum in procurantibus officia secundum Bart. in *l. vniuersi C. de legation. lib. 11. Roma. in l. si verò §. de viro in §. 6. fallent. ff. solut. matrim.* & de aliis similibus nuper graduatis, vel aliquod officium assequutis latissime idem probat Felin. qui aliis pluribus conclusionem exornat in *cap. final. n. 3. consequent. ff. de testib.*

6. Accedit supradictis, quod Iosephus innodatus censuris & recursus ab ipso habitos ad Iudices laicos ex deducis in vltima decisione in hac causa remanet incapax ad iudicandis beneficij, de quo agitur iuxta tradita per Rotam *dec. 83. n. 17. & 18. part. 7. recent.*

Ex quibus vtraque parte informante fuit dictum beneficium esse adiudicandum Francisco.

DECISIO LXIX.

Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Bichio.

In causa Coloni. n. Decanatus.

Veneris 15. Maij 1648.

§. 1. **T**Anquam vacantem per resignationem in manibus Serenissimi Ducis Neuburgi factam à Guillemo Bont possessore Decanatus Collegiate Ecclesiae Beatissimae Virginis in Dusseldorf, ad eundem Decanatum Iacobus Merchen electus fuit à Capitulo dictae Ecclesiae sub die 6. Decembris anni 1637. & secuto intra duodecim dies dicti Guillelmi obitu, idem Dux titulo haereditario Ducum Montensium, quibus Bonifacius Pontifex eius nominis IX. huius Decanatus Iurisdictionis concesserat, praesentauit Iacobum Liniichium, inter quem, & Ducem illi adhaerentem ex vna, & Merchen ex altera, moto desuper iudicio coram Officiali Coloniensi, hic per sententiam diffinitiuam pronunciauit, electionem Capituli esse confirmandam, & electum pro confirmatione obtinendi ad Eminentissimum Archiepiscopum Coloniensem remisit, saluo, & reseruatō Dominō Duci Neuburgi asserto iure nominationis, seu praesentationis in petitorio. In cuius sententiae executionem electus Archiepiscopus confirmationē successiue obtinuit.

2. Non obstante appellatione ab huiusmodi sententia per Dominum Ducē interposita intra legitima tempora, quae ex rescripto Signaturae iustitiae simpliciter admittitur, eiusque causa commissa Rotae, prodiit in primis cognitio super possessione Decanatus capta à Iacobo electo, quae visa est nullius esse momenti: siue capta fuerit antequam Archiepiscopus electionem confirmaret, quia tunc resisteret aperitissima iuris dispositio in *c. auaritia de elect. in 6.* quam procedere, tam in dignitatibus, quam aliis beneficiis ob identitatem rationis notat ibidem Archid. sub n. 2. *vers. nullus Franc. n. 2. vers. si d. certè, & reiecta contraria opinione.* Gemin. & Lambert. id ipsum affirmavit Gabr. *conf.* 199. n. 4. l. b. 1. Marefc. *var. resol. lib. 2. c. 35. n. 47.* Rot. *penes Crescen. dec. 6. n. 11. de inrepar. dec. 261. n. 3. vers. neque etiam obstat penes Card. Mantie.*

3. Siue capta fuerat post obtentam confirmationem, cum enim confirmatio emanauerit in executionem sententiae, à qua victus intra legitima tempora appellauit, & deinde Signaturae iustitiae causam appellationis simpliciter commisit, tam ipsa confirmatio, quam possessio subsequuta, & quicquid aliud medio tempore gestum fuit, attentatum est *c. non solum de appellat. in 6.* Lancell. *te. artent. p. 2. c. 12. limit. 49. n. 2. & seqq.* & in terminis electionis *dec. 1. c. si postquam de elect. in 6.* non secus ac si rescriptum Signaturae praecessisset, quia retrorahitur ad diem latae sententiae, & interpositae appellationis,

Rot. *dec. 96. n. 4. dec. 240. n. 3. coram Reuer. Regellen. dec. 305. n. 19. p. 6. recent.* & in aliis relatis per Cremon. *Proposita 24. Junij 1644. coram R. P. D. meo Corrado. & coram R. P. D. meo Oribono.*

4. Quo magis, quia sententia vti lata in contraditorio iudicio contra praesentatum, & Patronum, habet vim diffinitivae, ac propterea est appellabilis, Franc. in *c. auaritia. n. 5. de elect. in 6.* Garz. *de benef. p. 9. c. 4. n. 16. & seqq.* Lancellot. *de attentat. p. 1. c. 4. in prin. n. 6. 2. 1. & c. 12. limit. 40. n. 11. limit. 49. per tot.* Rot. *dec. 6. n. 1. p. 1. d. 1. & seqq.* Nec dubitandum est, quin Dux potuerit appellare, & impetrare appellationis Commissionem, eamque proferre, qui valeat, cum contra ipsum nominatum lata fuerit sententia, & ratione iuris patronatus, quod in hoc Decanatu se habere praetendit, sit legitimus contradictor ad impediendam, seu impugnamdam confirmationem, & possessionem electi, ne sua praesentatione neglecta illis admittatur *c. 2. ubi glo. verb. in eadem, sit. pendens in 6.* Gemin. *in c. vi circa §. primo sub n. 9. vers. vel patronatus de elect. in 6.* Ioan. Andr. *in c. auditis n. 5. de elect. Felin. in c. super bis n. 5. de accusat. Rot. dec. 2. de inrepar. in nou.*

5. Ideo Domini dilata terminatione summarissimi possessorij, mandarunt videri de bono iure Iacobi electi, eoque pluries ad trutinam euocato, non constare de bono iure Iacobi, hodie responsum fuit, ex quo mittitur electioni dupliciter nullae, & primò, quia Decanatus de tempore electionis non vacabat, ut requiritur *c. 1. & 2. seqq. de concess. prob. c. de liberat. §. prohibemus de offe. de leg. in 6. Regid. dec. 443. in prin. Par. de resign. lib. 8. c. 7. n. 138.* Siquidem vivebat Guillelmus antiquus illius possessor, & quamvis resignasset, quia resignauit in manibus laici, & propterea nulliter *c. quod in dubijs ubi §. 1. verb. manum laicam de renunc. Maiol. de irregul. lib. 3. c. 6. sub n. 12. vers. si ille etiam. Par. de resign. lib. 8. c. 7. & seqq. ubi signanter n. 12.* hoc ampliat etiam in resignatione facta fuerit coram Laico constituto in dignitate Ducali, Regali, vel Imperiali, & n. 14. idem dicit procedere quamvis fiat coram Laico habente beneficij resignati Iurisdictionem, ea ratione quia fieri debet coram Superiore, *c. ad monet. s. vltim. de renunc. qualis non est Princeps, aut Patronus Laicus, Barbof. in collect. ad dist. c. quod in dubijs n. 3. Fulf. de Vstrat. lib. 2. c. 28. n. 12.* ex huiusmodi resignatione non fit inducta vacatio, quippe quae nec quoad resignantem insurgit ex solo actu resignationis, sed oportet, vt accedat Superioris admissio, cum respectu proprietatis ac tituli non sit in potestate Beneficiarij se liberare ab Ecclesia, cui erat obligatus per quasi contractum acceptationis, vt bene aduertit Ioann. de Imol. *in d. c. quod in dubijs n. 10. vers. & idem Compostell. ibid. n. 2.* ubi ait quod renunciatio facta in manibus non Superioris tenet quoad renunciantem ad effectum vt ex capite huius delicti primarij possit beneficio, sed renuncians antequam à Superiore primus, non amittit beneficij proprietatem, Callrop. *per moral. tom. 2. irrat. 1. 3. disp. 6. punct. 2. §. 2. sub n. 1. Caldas conf. 3. sub n. 4. vers. quia per cessionem, Lotther. de re benef. lib. 3. c. 9. 14. n. 24. & 26. & 9. 15. n. 44. Bisignett. dec. 4. sub n. 2. vers. & licet de renunc. Callac. dec. 2. sub n. 3. eod. tit.*

6. Nec releuat, quod postea Superior, nempe Archiepiscopus Coloniensis, resignationem ratificauerit, electionem confirmando: quicquid enim sit, an sicut per subsequentem admissionem, seu ratificationem legitimam Superioris conualescit resignatio facta in manibus personae Ecclesiasticae inferioris, eo quod nulla erat ob iniuriam, quae sit ipsi Superiori: qui proinde potest illam remittere, Card. in *Clem. 1. sub num. 17. de renunc. Abb. in cap. vlt. n. 4. eod. tit. cum aliis allegat. à Par. de resign. lib. 7. quest. 1. num. 48. & seqq.* conualescit patitur resignatio facta in manibus Laici, quae videtur ipso iure nulla iuxta distinctionem Hostien. quam sequitur Abb. *in d. cap. quod in dubijs num. 8. Anton. de But. ibidem n. 9.*